



Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119
0032 OSLO

Deres referanse:
15/4145-

Vår referanse:
15/249-3

Vår dato:
15.12.2015

Høring - endringer i universitets- og høyskoleloven

Vi viser til utsendt forslag til endring av Lov om universiteter og høyskoler. Universitetets- og høyskolerådet (UHR) ønsker å kommentere de to punktene som angår tjenesten for å utveksle resultater elektronisk og NOKUTs tilsynsmodell.

Resultatutvekslingstjeneste

UHR ser helt klart nytten av et elektronisk system for utveksling av vitnemål og karakterutskrifter hvor mottakerne kan stole på at resultatene er korrekt gjengitt. Et slikt system vil være et effektiviseringstiltak for administrasjonen på universiteter og høyskoler, både i arbeidet med opptak og innpassing av studier og vitnemålsutstedning, samt ved at arbeidsgivere ikke lenger vil ha behov for bekreftelse fra institusjonene på arbeidssøkendes vitnemål og karakterutskrifter. Vi har imidlertid noen kommentarer.

Navn

I over 15 år har vi hatt en nasjonal vitnemålsdatabase som inneholder elektroniske kopier av vitnemål fra videregående opplæring. Nasjonal vitnemålsdatabase (NVB) er et innarbeidet begrep både i UH-sektoren og blant videregående skoler. UHR mener derfor at «vitnemålsbanken» er et uheldig navn på den nye tjenesten. UHR vil oppfordre Kunnskapsdepartementet til å finne et navn på tjenesten som ikke kan forveksles med Nasjonal vitnemålsdatabase. Det bør også fremgå av navnet at systemet omfatter alle resultatene til studentene og ikke bare det endelige vitnemålet.

Formål

Formålet med «vitnemålsbanken» er etter UHRs mening for snevert beskrevet i utkastet. I henhold til personopplysningslovens §11 er det en sterk sammenheng mellom systemets formål og bruk av personopplysningene. Et viktig formål med «vitnemålsbanken» vil være å effektivisere saksbehandlingen ved universiteter og høyskoler, samt i arbeids- og næringslivet. UHR mener at effektivisering av saksbehandlingen bør nevnes som formål i loven for å sikre at denne dimensjonen kan ivaretas ved utarbeidelsen av tjenesten.

Finansiering

Det tidligere Samarbeidstiltaket FS, Samordna opptak (SO) og Seksjon for utvikling av nasjonale informasjonssystemer (SUN) ved UiOs senter for informasjonsteknologi (USIT), utgjør i dag Felles studieadministrativt tjenestesenter (FSAT). FSATs inntekter er delt mellom en tildeling fra KD (tidligere SO-finansiering) og kontingent for FS (tidligere FS-finansiering). FS-kontingenten er knyttet til bruk av FS og fastsettes blant annet på bakgrunn av studenttall.

I høringen er det foreslått at driften av «vitnemålsbanken» skal dekkes av utdanningsinstitusjonene, gjennom kontingenten for FS. UHR stiller seg spørsmål om dette er en rettferdig løsning. «Vitnemålsbanken» er tenkt som en nasjonal tjeneste utenfor FS, som riktignok henter en del data fra FS, men som også skal hente fra andre kilder som fagskoler, BI og andre, og skal også brukes av næringslivet og mange andre.

Dersom brukerne skal finansiere driften av vitnemålsbanken, bør det defineres hvem brukerne er (avtakere, studenter, sluttbrukere) og det må lages en fordelingsnøkkel som gjelder spesielt for «vitnemålsbanken». UHR anbefaler derfor at KD finansierer driften av «vitnemålsbanken».

NOKUTs akkrediterings- og tilsynsmodell

Endringene i UH-loven er overordnede bestemmelser som understreker viktigheten av systematisk kvalitetsarbeid. «Kvalitetsarbeid» er imidlertid ikke nærmere definert, og det gjør det vanskelig å ta stilling til endringsforslaget. UHR er opptatt av at krav som settes til institusjonene skal være tydelige, forutsigbare og relevante, og at rollefordelingen mellom Kunnskapsdepartementet, NOKUT og institusjonene er tydelig.

Bestemmelsene vil bli operasjonalisert i NOKUTs studietilsyns forskrift, og det vil være viktig for UH-sektoren å ha god dialog med NOKUT når denne forskriften skal revideres.

Departementet skriver i sitt høringsbrev:

Både departementet og NOKUT er opptatt av at institusjonene i større grad skal systematisk sammenligne utdanningskvalitet med hverandre. NOKUT bør kunne bidra til mer faglig sammenligning på tvers av institusjoner. Dette vil gjøre NOKUT til en mer effektiv pådriver for kvalitet i sektoren og gi bedre styringsinformasjon til institusjonene. Måten tilsynet med studietilbud gjennomføres på i dag, gir ikke tilstrekkelig grunnlag for sammenligning av studietilbud

UHR er opptatt av at alle studietilbud skal holde god kvalitet, men at kvalitet ikke nødvendigvis alltid er sammenlignbart. Vi ønsker et system som kan opprettholde den bredden og diversiteten av studietilbud som finnes i sektoren i dag, og ikke innføre ordninger som fører til at studietilbud blir mer like hverandre.

Akkrediterte studietilbud skal ha læringsutbyttebeskrivelser i tråd med Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk. Departementet foreslår derfor å ta inn en henvisning til Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk i lovteksten i § 3-1 om akkreditering av studietilbud og institusjoner. UHR forstår dette som en teknisk endring av regelverket.

For å styrke kvaliteten i helt nye institusjoner har spørsmålet om et minimum antall studiepoeng for akkreditering av første studietilbud vært vurdert. Det foreslås nå at akkreditering av studietilbud fra nye tilbydere minst må føre til bachelorgrad. Dette vil legges terskelen høyere for å kunne kalle seg høyskole. UHR er positive til at terskelen legges høyere enn i dag, men mener primært at det også for bruk av høyskolenavnet burde være et krav om institusjonsakkreditering.

Departementet ønsker å gjøre det tydelig at selvakkreditering innebærer at institusjonene, før de etablerer et nytt studietilbud, må vurdere studietilbudet ut fra de samme standardene og kriteriene som NOKUT benytter ved akkreditering av nye studietilbud. Institusjonens vurdering må dokumenteres. Denne presiseringen innebærer ikke noen endring av gjeldende rett, og UHR støtter denne tydeliggjøringen.

Vennlig hilsen

Ole Petter Ottersen
styreleder

Alf Rasmussen
Generalsekretær

Dette dokumentet er godkjent elektronisk ved UHR